

Noem geen namen

Colofon

Copyright © 2022 voor deze uitgave

Uitgeverij XL, Deventer

ISBN 9789046314296

NUR 285/301

Gedrukt op papier met FSC-certificaat

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Uitgeverij XL, Postbus 583, 7400 AN Deventer

Deze uitgave kwam tot stand in samenwerking met Uitgeverij Luitingh-Sijthoff bv, Amsterdam

© 2021 Astrid Sy

Omslagontwerp Nanja Toebak

Omslagbeeld Mark Janssen

Foto's pagina 4 en 5 zie achterin band 2 pagina 287

Alle rechten voorbehouden

Voor meer informatie of bestellen

www.boekenmetgroteletters.nl

Astrid Sy

Noem geen namen

*Voor de drie belangrijkste en leukste mannen op de wereld:
Pim, Pelle en het nog naamloze baby'tje in mijn buik.*

Band 1

UITGEVERIJ
XL
DEVENTER

4. P. Jan. } Arney v. ALphen - Wildeveenstr. 42A
 Mei. Bos - LANGENIQUWSTR. 19 bis. Schie
 5 - Spierenborg LAAN 1942 - N° 330
 8 - F Dr. 9 Th. Kempe, Obrechts
 10 - L. WARDEN

11
 14
 17
 23
 24
 25
 28
 33
 34
 35
 38
 39
 49
 51
 52
 59
 61
 66
 67
 7
 8

- 87 - E. H. de Boer
- 88 - Bandoengstr 20 bis
- 90 - zat. K. Goinsbak
- 91 - P. KALHA-RUPERU-
- 96 - P. ter Windt - E
- 101 - Zeist - geen adres
- 104 - vertrokken zonder A
- 106 - Door Vente- Retel
- 107 - Winkelmeijer - D
- 108 Mev. de Gribber-
- 109 Nuykensweg. 39-
- 112 - VAN ES - WAALSTR
- 113 - ZEIST.
- 115 - EERW. Hoeder VAN
- 116 - Soest - Wed. R
- 117 - VAN Leeuwen DA
- 118 - ARNHEM - zie 24
- 119 - Bandoengstr. 2 bis
- 120 - Wouters VAN
- 121 - zie 108.
- 126 - Middelborg zie 11
- 128 - ARNHEM zie 24.
- 129 - sepakt
- 130 - ARNTZEN VLASAK
- 131 - Utrecht Rivi
- 150 - J. Brunnelen DER
- 156 - J. C. Verhage - Ry
- 157 - Mei. DAMEN - D
- 158 - V. BERGH - GRIMBERGER wed - 7. NYVERDAL.
- 160 - HOLL. RADING. VAN 't PAST - Toalakkerweg 6.
- 161 - B. VAN STRALEN - Kerkestr. 161. BERGEIK N.B.
- 162 - Houtense Pad 5 UTR(?)
- 163 - DRIEBERLEN. J. D. Waller Kleinolaa Driemberle

ent
 ltr.
 14.
 toniushoeve.
 Mevr.
 t. w. l. Mevr.
 Rijn
 (N.B.)

Proloog

Rosie en Betje tilden de doos op en gaven die aan Kaat. Ze liepen met haar mee naar de tuin. Maar voor de haag achterin draaide Kaat zich om en keek hen beiden aarzelend aan.

‘Ik... Ik kom hierna niet meer terug,’ zei ze met een blik die het midden hield tussen ongemakkelijkheid en bezorgdheid.

‘Bedankt voor alles,’ zei Betje.

‘Ik wou dat ik terug kon komen, maar ik moet iets anders doen. Iets belangrijks, iets wat niet kan wachten.’

‘Sterkte ermee,’ zei Rosie ongeduldig. ‘Wij moeten weer verder.’

‘Ja, natuurlijk,’ zei Kaat vlug. Maar ze bleef staan. ‘Ik wil alleen zeggen... Wij hebben adressen voor jullie. Alsjeblieft, zorg dat je op tijd wegkomt.’

Betje glimlachte naar haar en Kaat lachte verlegen terug. Haar blik ging naar Rosie, maar die keek gespannen over haar schouder naar de deur.

‘Zorg alsjeblieft dat je weg weet te komen,’ herhaalde Kaat, terwijl ze zich door het gat in de haag wurmde. ‘En pas goed op jezelf.’

‘Jij ook,’ zei Betje.

Kaat knikte en toen was ze verdwenen. Alleen haar

wegrennende voetstappen waren nog te horen.

‘Wat zou ze denk je bed–’ Maar Betje maakte haar zin niet af. Er klonk hard geschreeuw. ‘Is dat Kaat?’ vroeg ze geschrokken.

‘Nee, het komt van de Plantage Middenlaan,’ zei Rosie.

Ze renden terug naar binnen, door de lange gang, naar de voordeur.

‘Het is begonnen,’ zei Rosie alleen.

1

Moedeloos

april

Kaat haalde de panelen met zwart papier van het raam en schoof het omhoog. Frisse lucht stroomde naar binnen. Een eenzame dekschuit gleed langzaam door het water en deed het spiegelbeeld van de bomen rimpelen. Het was een prachtige lenteochtend, die alleen verstoord werd door de zwarte verduisteringspanelen voor de ramen aan de overkant van de gracht. Ze boden een troosteloos aanzicht, als gapende zwarte gaten.

'Guten Tag,' galmde het over de gracht.

Kaat schrok op uit haar overpeinzing en zocht waar de stem vandaan kwam. Onder haar raam stond een jongeman naar haar te kijken.

'Was für ein schöner Morgen, nicht wahr?' riep hij en hij nam zijn donkergroene helm af.

Ze schonk hem een twijfelachtige glimlach. De man grijsde terug, klakte met de hakken van zijn glimmende zwarte laarzen en liep verder. Meteen had Kaat spijt dat ze teruggelachen had. Ze stond nog een tijdje in gedachten verzonken naar buiten te kijken toen vanuit de keuken het gekletter van servies

klonk. Ze draaide zich om en liep naar de keuken. ‘Goeiemorgen, Anne,’ zei ze en ze trok een paar kastjes open. ‘Is de koffie nu al op?’

‘Ja, maar je kunt nieuwe kopen. Volgens mij hebben we nog wat bonnen over,’ zei Anne zonder op te kijken van de afwas.

Kaat plofte neer op een stoel en keek naar Anne. Ze was al aangekleed en sopte een bord af. Ze droeg een simpele zwarte rok tot net over haar knieën, met daarboven een witte blouse met korte mouwen, waaruit bleke armen staken. Gekunstelde krullen konden net niet de slapheid van haar steile haar verbloemen.

‘Ik heb mijn buik vol van dat smerige surrogaatspul,’ zei Kaat. ‘Ik zou alles doen voor een kop koffie van echte koffiebonen met een grote lepel suiker erin.’

Anne pakte een theedoek en droogde haar handen af. ‘Niet zo mokken, jij. Ik vraag wel aan Pim of hij wat van de sluikhandel* kan regelen.’ Ze nam naast Kaat aan tafel plaats en begon een tomaat te snijden. ‘Lekker, tomaat op brood!’ zei Kaat sarcastisch, terwijl ze een schijfje tomaat oppakte.

* Kijk achterin band 2 voor de woordenlijst.

‘We mogen blij zijn dat we tomaat hebben. En brood.’

‘Als je deze slappe hap brood kunt noemen,’ mompelde Kaat.

Na het ontbijt legde Kaat het *Compendium der Romeinse en Oud-Nederlandse rechtsgeschiedenis* op tafel. Na een uur besepte ze dat ze de paragraaf over de *Leges Romanae* al drie keer had gelezen en niets in zich had opgenomen. Met een zucht bladerde ze terug naar het begin. Maar na nog twee mislukte pogingen iets van de stof tot zich te laten doordringen sloeg ze haar boeken dicht en liep naar haar kamer. Ze zocht tussen de berg kleren op de sofa en trok er een lichtgrijze geplisseerde rok en haar lievelingsblouse van donkere zijde met witte parelmoeren knoopjes uit. Toen nam ze plaats achter de kaptafel en bekeek zichzelf zorgvuldig in de spiegel. Haar schoonheid was volgens haar moeder haar belangrijkste kwaliteit. Misschien zelfs haar enige.

Op de kaptafel lag een modetijdschrift met Veronica Lake op de voorkant. Met een schuin oog op het kapsel rolde Kaat haar kastanjebruine haar aan de zijkant van haar hoofd op en zette het vast met spelden. De rest liet ze los in krullen over haar schouders vallen.

Nadat ze was aangekleed, ging ze buiten in de por-